

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Конференцію схвалено УКРІНТЕЇ (Посвідчення №454 від 05.10.2020)

27 ЛИСТОПАДА 2020

М. ЗАПОРІЖЖЯ, УКРАЇНА

**ТЕОРЕТИЧНЕ ТА ПРАКТИЧНЕ
ЗАСТОСУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ
СУЧАСНОЇ НАУКИ**

ТОМ 1

ISBN 978-617-7171-56-9
DOI 10.36074/27.11.2020.v1

Вікторова Вікторія Сергіївна, здобувач вищої освіти факультету економіки та бізнесу
Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного, Україна

Клімова Анастасія Сергіївна, здобувач вищої освіти факультету економіки та бізнесу
Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного, Україна

Науковий керівник: Нестеренко Світлана Анатоліївна, д-р. екон. наук,
професор кафедри менеджменту
Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д. Моторного, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Розвиток економіки в сучасних умовах вимагає вдосконалення системи стратегічного планування виробничого потенціалу підприємств в регіоні. З урахуванням сучасного стану промисловості та змісту нового етапу її перетворень, головну мету регіональної промислової стратегії, можна визначити як підвищення ефективності та конкурентоспроможності регіональної промисловості на зовнішньому і внутрішньому ринках та перехід на цій основі в стадію її подальшого підйому.

Важливо, що стратегічне планування на рівні регіону здійснюється в умовах дефіциту ресурсів. Тому завдання, полягає у керуванні не тільки бюджетом, але і пошуком додаткових фінансових джерел і ресурсів для вирішення соціально-економічних проблем регіону.

Розвиток теорії стратегічного планування економічного потенціалу підприємств належить багатьом вченим, серед яких необхідно згадати таких, як Барнгольц С.Б., Озеров М.Я., Фомін В.П., Щербаков В.А. та інших [1-4].

Метою дослідження є обґрунтування та вдосконалення науково-практичних аспектів щодо формування і стратегічного планування виробничого потенціалу вітчизняних підприємств.

Перш за все, слід наголосити на тому, що економічний потенціал – це сукупні ресурсні можливості підприємства, які використовуються з метою досягнення конкурентоспроможності та сталого розвитку в умовах динамічного і невизначеного зовнішнього середовища. Відмінною особливістю цього визначення є конкретизація цілей формування економічного потенціалу в умовах модернізації [1].

Як інструмент формування й уточнення гіпотези про функціонування підприємства слід використовувати концептуальну модель системи «економічний потенціал підприємства». Функціонально-структурні зв'язки в моделі між елементами системи дозволяють визначати роль і призначення підсистем по відношенню до цілого, оцінювати взаємозалежність окремих елементів системи тощо. Зазначена модель дозволяє зробити наступні припущення:

- необхідною умовою сталого розвитку підприємства є формування інноваційного потенціалу на базі всіх ресурсних можливостей;
- головним фактором формування інноваційного потенціалу є інтелектуальний потенціал підприємства;
- інтелектуальний потенціал підприємства у більшості випадків визначається складовими трудового потенціалу.
- інтелектуальний потенціал робить внесок у формування майнового потенціалу у вигляді прав на об'єктів інтелектуальної власності;
- інноваційний потенціал знаходиться у взаємозв'язку з ринковим потенціалом, що формує стійкий попит на продукцію, вироблену підприємством;

- цілеспрямований вплив на ресурсний потенціал підприємства надає управлінський потенціал;

- кумулятивний вплив виробничого, інноваційного та ринкового потенціалів, відповідних умовам конкурентоспроможності підприємства на ринку, формують економічний потенціал підприємства [3].

Слід зауважити, що для проведення аналізу складових економічного потенціалу підприємств необхідно провести оцінку їх виробничого потенціалу. В цілому, цей аналіз проводиться за внутрішніми і зовнішніми структурними складовими виробничого потенціалу. Аналіз внутрішніх структурних складових розробляється на основі внутрішніх показників виробничого потенціалу підприємства шляхом зіставлення значень відповідних показників конкретного підприємства з середніх показників інших підприємств в регіоні.

Для вивчення внутрішніх структурних складових виробничого потенціалу використовується ряд показників. Для зручності зіставлення, розрахунок деяких показників проводиться у вартісному вираженні. Пропонується в якості цільових показників використовувати величину сумарного прибутку від діяльності господарюючих суб'єктів або сумарний обсяг випуску продукції, і величину попиту на вироблені види продукції. При цьому стратегія управління повинна забезпечити максимізацію валового регіонального доходу і обсягу валового регіонального продукту [2].

Отже, підсумовуючи все вищесказане слід наголосити на тому, що сучасна теорія стратегічного планування, заснована на класичних концепціях, виявляється неспроможною у нових умовах соціально-економічного розвитку. Різке прискорення темпів науково-технічного прогресу не залишає підприємствам часу для формування досвіду, необхідного для визначення цілей свого розвитку. Виробничий потенціал підприємства, який був згаданий не один раз, – це система економічних відносин, яка виникає між господарюючими суб'єктами на національному та галузевому рівнях з приводу отримання максимально можливого економічного результату.

Основною особливістю стратегічного планування виробничого потенціалу підприємства є те, що менеджмент підприємства повинен усвідомлювати обмеженість свого впливу на зовнішню структурну складову виробничого потенціалу підприємства.

Теоретичний аналіз досліджень в області оцінки виробничого потенціалу та підприємства дозволяє зробити висновок про наявність системи внутрішніх і зовнішніх показників, необхідних для стратегічного планування виробничого потенціалу підприємства.

Список використаних джерел:

1. Барнгольц, С.Б. & Мельник, М.В. (2003). *Методологія економічного аналізу діяльності господарюючого суб'єкта*. Москва: Фінанси і статистика.
2. Озеров, М.Я. (2008). *Оцінка якості трудового потенціалу персоналу комерційного банку*. Є.Г. Новосьолова (ред.). Томськ: Інтернет вид-во ВШБ ТГУ.
3. Фомін, В.П. (2008). *Аналіз збалансованості показників розвитку підприємства*. Самара: Співдружність-Плюс.
4. Щербаков, В.А. & Щербакова Н.А. (2006). *Оцінка вартості підприємства (бізнесу)*. Москва: Омега-Л.